

Aksel Larsen: Formelt og reelt er det jo de af regeringen fremsatte lovforslag, vi behandler her, og naturligvis i det væsentlige lovforslaget om en forhøjelse af meromsprocenten fra 10 til 12½ samt de tilsluttede lovforslag. Men det er klart, at vi også kan behandle og er nødt til at beskæftige os med regeringens øvrige planer for økonomisk politik og finanspolitik, så vidt disse planer overhovedet er kendt, eller i hvert fald så vidt vi kan slutte os til, hvad de vil gå ud på.

Men lad os nu begynde med at gå ud fra de fremsatte lovforslag — eller rettere sagt fra lovforslaget om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift. Det er typisk for denne regering og for de tre regeringspartier, at de kommer med et sådant lovforslag. Det var noget, man måtte vente, for de tre regeringspartier stemte jo imod moms i marts i fjor og fortalte, at det var en ualmindelig afskyelig beskatningsform, som ville ruinere landet og ødelægge erhvervslivet, så den ville de modsætte sig. Så er det vel kun rimeligt, at den regering, der er dannet af disse tre partier, nu kommer og siger, at det ikke er nok med 10 pct. moms, vi må have 12½ pct. — og man skal vel være taknemlig, fordi venstre ikke har haft større indflydelse i regeringen; ellers var det vel blevet 15 eller 20 pct., man havde foreslået.

I øvrigt kan jeg måske benytte lejligheden til at spørge venstre, om det ikke var sådan, at venstre i hvert fald i nogle dagbladsannoncer fortalte, at man overhovedet ikke behøvede at have moms, for venstre havde langt mere geniale forslag til afgifter, der kunne give staten de nødvendige penge. Så forstår jeg ikke rigtig, hvorfor venstre ikke har luftet sine geniale ideer nu, da det har regeringsindflydelse — men der er meget, vi ikke her får forklaring på.

Ja, vi må altså affinde os med, at regeringen ikke som en af sine første handlinger foreslår momsens afskaffet, men foreslår den forhøjet, og den skal give staten 1.250 mill. kr. mere om året. Man gør altså det modsatte af, hvad man har sagt før — det harmonerer aldeles udmærket med mange af regeringens hidtidige handlinger — og jeg tillader mig at sige et par ord igen om det, jeg allerede har omtalt, da vi havde

første behandling af forslag til lov om fordoblet stempelafgift.

Det første, denne regering kom med, var et forslag om at udvide og forlænge det avancestop, som de nuværende regeringspartier var meget lidt glade for, nærmest var modstandere af i november måned. Derpå kom lovforslaget om fordoblet stempelafgift, som disse borgerlige partier også har været modstandere af. Ja, de radikale har stemt for det tidligere, men venstre og de konservative var ikke glade for det. Nu kommer regeringen selv og siger, at det må vi naturligvis forlænge for et år indtil videre. Den kommunale skattefradragsret, som man havde lovet at genindføre, så snart man fik flertal i folketinget, har man opgivet at genindføre af den simple grund, at det rent teknisk ikke kan gøres. Det vidste de tre partier godt i forvejen, men de gik alligevel hensynsløst ud og sagde det i valgkampen.

Ja, måske er det småtingsafdelingen, og det er måske også småtingsafdelingen, at regeringspartierne har været mildt sagt lidt velvillige, når den afgæde regering kom til folketinget og bad om fuldmagt til at optage statslån i udlandet for at styrke valutaen. Men nu kommer regeringen selv og siger: må vi få fuldmagt til at optage et statslån på 500 mill. kr.? Også her er tonen altså blevet en anden.

Jeg kan også, når jeg nu nævner udlandet, lige i forbigående igen minde om i hvert fald statsministerens og det radikale venstres holdning til Oder-Neisse spørgsmålet under valgkampen i januar 1968 og så den stilling, regeringen nu indtager til dette spørgsmål.

Bevares, jeg erkender, at finansministeren havde ret, da han forleden manuderede mig og fortalte, at der faktisk var undtagelser; der var virkelig tilfælde, hvor regeringen og regeringspartierne kunne handle i overensstemmelse med deres valgagitation. Det fik vi demonstreret, da det drejede sig om lov om særlig indkomstskat, om en skærpelse af kapitalvindingskatten; så meldte regeringen fra, den ville absolut ikke være med til at lægge højere skat på spekulationsfortjenester ved salg af fast ejendom, og det er selvfølgelig forståeligt. Jeg erkender også, at regeringen optræder i overensstemmelse med, hvad den